

3501 7. Febr. 1891: 2. Beh. af Lovf. om Dpret. af en Kreditf. for industr. Ejendomme. 3502

af den halvaarlige Ydelse, der ikke gaar til Administrationsfonden, saaledes at i Løbet af 4 Aar vil Reservecapitalen være vokset til godt og vel 10 pCt. Af denne Reservecapital afholdes Tabene — og helt at undgaa Tab kan man jo ikke vente; kun, hvad Reservecapitalen til enhver Tid andrager over 10 pCt. af Restgælden, anvendes til Amortisation. Dersom man nu forudsætter, at der slet intet Tab lides, vil Laanet paa denne Maade være fuldstændig amortiseret i 21¹/₂ Aar, og den Rente, der er erlagt, vil da være 4 pCt. Men hvis der derimod lides Tab, og naar man forudsætter, at Tabene ere saa store, at der hvert Aar regelmæssig tabes et saadant Beløb, at der til sidst vil være tabt $\frac{1}{4}$ af hele den udlaaente Kapital, saa vil Amortisationstiden trække ud til 25 Aar, og saa vil den Rente, som faktisk er erlagt, blive 5 pCt. Det er altsaa kun under den Forudsætning, at der lides ganske overordentlig betydelige Tab, at Amortisationstiden vil strække sig til ca. 25 Aar. Men dersom man forudsætter, at der lides endnu større Tab, saa skal der i de næste 5 Aar, altsaa fra det 25de til det 30te Aar, betales hvert Aar $\frac{1}{6}$ af Restgælden, saa at Amortisationen i hvert Tilfælde vil være tilendebragt med det 30te Aar. Derved, at man holder denne meget betydelige Reservecapital, som stadig skal fornyes til de 10 pCt., faar man en Stødpude for Tabene, som vil sætte Foreningen i Stand til, hvis der ikke indtræder overordentlig store Kalamiteter, at undgaa at opkræve noget Ekstrabidrag. Ved Obligationer til 4 pCt. Rente ville altsaa 7 pCt. være den Ydelse, som Laantagerne efter al menneskelig Beregning kunne forvente ikke vil blive overfæden. Indrettet paa denne Maade — Detaillerne ere naturligvis noget, der kan blive Genstand for nærmere Overvejelse, eftersom Henjigtsmæssighed kræver det — tror jeg, at naar en saadan Forening er under en dygtig og omsigtsfuld Ledelse, vil den kunne komme til at gøre Nytte og kunne afgive en væsentlig Støtte for mangen en industriel Virksomhed. Det forstaaer sig, at det selvfølgelig er den personlige Dygtighed og Forsigtighed, hvormed Foreningen ledes, som i en meget væsentlig Grad vil blive afgørende for, hvorledes det gaar den. Men det er noget, hvorom det jo er umuligt at sætte Bestemmelser ind i Loven. Man maa

gaa ud fra, at det vil blive fornuftige og kloge Styrere, som Interessenterne forstaa at vælge sig. Til disse Bemærkninger skal jeg herved foreløbig indskrænke mig, og anbefaler altsaa hermed de stillede Vædringsforslag til Tingets Betragtelse.

C. Sørensen: Jeg skal ikke længe opholde det høje Ting; thi dels er jo Stillingen paa Forhaand given, naar et Udvalg har delt sig efter Forholdet, et Flertal paa 10 og et Mindretal, det mindste Mindretal, der kan være, nemlig een, og navnlig ogsaa af den Grund, at de store Betæneligheder, som jeg har overfor den her foreliggende Sag, ere allerede udførlig fremsatte ved de tidligere Behandlinger, som denne Sag har været Genstand for her i Tinget. Det er, som den ærede Ordfører sagde, Betragtninger, som allerede have været gjorte gældende længe mod en saadan Forening, men jeg betragter det i ethvert Tilfælde som en god Egenstabs ved disse Betragtninger, at de ikke ere nye, at det ikke er noget, man har fundet paa, noget spidsfindigt, som er blevet truffet frem, og som man først nu er falden paa. Nej, det er Betragtninger, som maa melde sig, naar Spørgsmaalet om Kreditforeninger af den her berørte Natur komme frem, og jeg finder det saa naturligt, at disse Betragtninger maa melde sig, og jeg har for mit personlige Vedkommende hverken i Udvalget eller under den senere Behandling af denne Sag set noget fremtomme, som kunde affvække disse Betæneligheder hos mig. Jeg maa sige, at Lovforslaget har mødt en for mig overraskende gunstig Skæbne, naar man ser hen til den Modtagelse, der er bleven det til Del under den Behandling, det her har været Genstand for, og ser, at det har været i Stand til at samle saa godt som hele Udvalget om sig. Jeg skal indrømme Rigtigheden af det, som den ærede Ordfører ogsaa kom ind paa, nemlig at Spørgsmaalet om, hvad der er godt eller ikke godt, er i denne Sag nærmest en Trossag. Man kan ikke sige noget bestemt om det, men hvis vi kunne saa dygtige og erfarne Mænd i Spidsen for Foreningen, kan det gaa godt. Ja, det er ikke en Umulighed, men jeg har ikke faaet den Tro dertil, at jeg kan være med til at anbefale denne Sag. Det er en ganske ny og